

Scheel, Schelde, Schjøth, A. Sørensen, S. Sørensen, Tauber, Thomsen, Thorup, Tuttein, Wagner, Aberg, Albertsen, Andersen (Odense Amts 2den Valgfreds), Andersen (Thisted Amts 3die Valgfreds), Bahnsen, Bajer, Berntsen, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds), Bjørnbat, Brandes, Brockenhuus-Schack, Buxt, Bøtter, D. Christensen, Th. Christensen, Christiansen, Clausen, Dahl, Dalsgaard, Dinesen og Donnergaard.

Nei:

Haastrup, Hansen (Sorø Amts 5te Valgfreds), M. Pedersen, E. Sørensen, Tang, Berg, Bønløkke, S. P. Christensen og Christoffersen.

Stemte ikke:

Hansen (Kingsløbing Amts 3die Valgfreds), Leth, Vestergaard, Bach og Blem.

Fraværende med Orlov:

N. Jensen, Rasmussen Bluhme og Clausager.

Fraværende:

Falkenstjerne (hg), N. J. Larsen (hg), E. Pedersen, Scavenius, Evertmoes, Alberti (hg), Bertelsen (Weile Amts 5te Valgfreds), Bøjsen (hg) og Dam.

Holstein-Ledreborg: Seg foreslaar Lovforslaget henvist til Finantsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovenstaaende Forslag af Holstein-Ledreborg.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2689 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Berg: § 1 i dette Forslag begynder saaledes: „Som Afgang i de i Finantsloven for 1887—88 Kap. I. opførte Indtægter“, og det andet Stykke i samme Paragraf begynder: „Som Tillæg til de i bemeldte Finantslov Kap. I. opførte Udgifter“ Der angives altsaa i dette Forslag til Lov, at der eksisterer en Finantslov for 1887—88. Det er en overraskende Opdagelse, man der gjør. Jeg troede ellers, man pleiede at sige noget Andet end just at ville give disse provisoriske Budgetter og Dokumenter ligefrem Betegnelse af at være Finantslove. § 49 i Grundloven taler om „for Finantsloven er vedtaget“, og Vedtagelse er af Alle — paa Professor Matzen nær — erkjendt for at maatte betyde: Vedtagelse af Rigsdagen; men her have vi et Forslag foreliggende, som bruger Udtrykket: „Finantslov“ i en helt anden Betydning. Det er for mig et Vidnesbyrd om, hvorledes vi mere og mere, ikke blot i Realiteten, men ogsaa i Formen vandrer bort fra Grundloven. — Iøvrigt er dette Forslag ikke blot mærkeligt derved, at det forlanger Udgifter under II. til et Beløb af 5 $\frac{1}{2}$ Million Kr., men navnlig derved, at en meget stor Del, den allerførste Del af disse Summer, er ikke blot jaadanne Ting, der kunne komme frem under Aarets løbende Udvikling som ønskelige eller nødvendige at give ud enten paa forventet Tillægsbevilling eller i Haab om Bevilling, men navnlig Tillæg til Provisorier. Først tager man provisorisk trods Rigsdagens Nægtelse — Rigsdagen er jo Folkethinget og Landstinget, og hvad et af Thingene har nægtet, har Rigsdagen nægtet — hvad man vil, og det løber jo høit op for indeværende Aar, men saa kommer man derefter med Tillægsbevilling, der paa flere Punkter meget væsentlig laver Tillæg til, hvad man saaledes opfører provisorisk. Det er interessant, forjaaviddt det viser, at Ministeriet ikke endog i Aar har kunnet holde sig indenfor sin vide Kamme for sin selvbevædede Finantslov, denne vide Kamme, der dog er det, det selv har forlangt. I Aar er denne Kamme, bleven opstillet paa samme Maade som de to foregaaende Aar, forbeholdt til Finantsprovisorier, men det har ikke været tilstrækkeligt. Man har for flere Bosters Bedkommende fundet, at det var ønskeligt i dette Regnskabsaar, indtil 1ste Juli, at faae udgivet, hvad man ellers havde tænkt at bruge i næste Finantsaar 1888—89.

Formanden (Høgshro): Maa jeg bede ærede Medlemmer om at indtage deres Pladser, for at der kan blive mere Ro i Salen.